

områder inden for retssikkerheden, kan man vel nok sige, som vi står over for, nemlig hele den udvikling, hvorved Europol og Schengen i stigende grad bygger op mod dannelsen af et egentligt forbundspoliti i EU.

Vi blev jo for ikke ret lang tid siden opmærksomme på, at aktivitetsrapporten fra registermyndigheden allerede var kommet danske myndigheder i hænde, før Folketinget afsluttede sin behandling af loven om tiltrædelsen af Schengenaftalen i maj i år. Ikke desto mindre blev Folketingets behandling af sagen afsluttet, uden at Folketingets medlemmer fik kendskab til det meget alvorlige indhold, der ligger i aktivitetsrapporten, hvor en række mangler med hensyn til registersikkerheden blev dokumenteret af det fælles tilsyn.

Jeg håber meget stærkt, at ministeren i dag på baggrund af de mangler, som rapporten opremses, nu vil fremlægge et program fra den danske regerings side for, hvordan vi får lukket de kæmpehuller i registersikkerheden, som er dokumenteret i rapporten, og som jo altså til overflod er dokumenteret gennem begivenhederne i Gent.

Besvarelse

Justitsministeren (Frank Jensen):

Spørgsmålet om registerbeskyttelse i Schengens informationssystem har ved flere lejligheder været drøftet i Folketinget både her i salen og i Folketingets stående udvalg. Det har været et emne, der naturligt nok har optaget Folketingets partier, og jeg tror godt, jeg tør sige, at det har fået en meget grundig behandling.

I dag har vi så lejlighed til at drøfte spørgsmålet på ny, denne gang i lyset af den aktivitetsrapport, der er kommet fra den fælles tilsynsmyndighed i Schengen.

Før jeg tager fat på selve aktivitetsrapporten, kan der dog være anledning til kort at repetere nogle af konventionens centrale bestemmelser om Schengens informationssystem.

Bestemmelserne om Schengens informationssystem findes i konventionens art. 92-119. Det følger af disse bestemmelser, at Schengens informationssystem består af en national del i hvert medlemsland og en central teknisk støttefunktion, som er beliggende i Strasbourg. Systemet har karakter af en form for eftersøgningsregister, hvortil medlemsstaterne kan indberette konkrete, specificerede oplysninger om nogle

nøje opregnede typer af personer og genstande, bl.a. til brug for udførelsen af kontrollen ved Schengenlandenes ydre grænser.

Medlemsstaterne har ikke pligt til at foretage indberetninger til SIS, men skal i hvert enkelt tilfælde vurdere, om et tilfælde er så vigtigt, at indberetning bør foretages. Spørgsmålene om, hvilke typer af oplysninger der kan indberettes, hvilke myndigheder der har adgang til dem, og hvem de kan videregives til, er alle udførligt reguleret i konventionen.

Herudover indeholder konventionen en række specifikke bestemmelser vedrørende de sikkerhedsmæssige forhold omkring såvel den tekniske støttefunktion i Strasbourg som de nationale dele af systemet. Disse bestemmelser vedrører dels forhold af direkte betydning for datasikkerheden som f.eks. sikring mod uvedkommendes adgang, dels forhold, som indirekte skal bidrage til den fornødne datasikkerhed.

Som eksempel på den sidste kategori kan jeg nævne regler om dataindhold, registerindsigt og uafhængig kontrol. Jeg skal ikke her i dag gå i detaljer med de enkelte bestemmelser, men begrænse mig til at henvise til det omfattende skriftlige materiale, der tidligere er oversendt til Folketinget.

Dog vil jeg gerne understrege, at det uafhængige danske Registertilsyn ved flere lejligheder har udtalt, at de retlige rammer for etablering af et tilfredsstillende sikkerhedsniveau omkring SIS er til stede. Dette er som bekendt et punkt, som regeringen gennem hele forløbet har tillagt stor betydning.

I den forbindelse bør man være opmærksom på, at de nationale dele af SIS efter konventionens art. 104 er underlagt og undergivet national lovgivning. Også indberetning til SIS sker efter lovgivningen i det enkelte medlemsland, medmindre der i konventionen er fastlagt strengere bestemmelser.

Det betyder, at indberetninger til SIS og til den nationale del af SIS i Danmark vil blive undergivet både dansk databeskyttelseslovgivning og de særlige krav, der opstilles i konventionen. Konventionens afsnit om databeskyttelse er som bekendt sat i kraft her i landet ved tiltrædelsesloven.

Når jeg siger »vil blive«, er det naturligvis, fordi Danmark endnu ikke er tilsluttet informationssystemet. Det vil først ske, når samtlige Schengenlande har ratificeret tiltrædelsesaftalen, og når de tekniske muligheder for tilslutning af de fem nordiske lande til systemet er